

30 Ιανουαρίου, 1991

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Σ. ΜΑΚΑΡΟΥΝΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 837/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Συνεντεύξεις — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Αιτιολογία — Δεν απαιτείται αιτιολογία για απόκλιση της απόφασης της Ε.Δ.Υ. από εκτιμήσεις του Διευθυντή.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Αιτιολογία — Λανθασμένη αναφορά στην απόφαση διορισμού στην ιδιότητα του υποψηφίου ως "δημοσίου υπαλλήλου" δεν συνεπάγεται άμεση ελαττωματικότητα της αιτιολογίας — Πρέπει να αποδειχθεί ότι δόθηκε λανθασμένη βαρύτητα.

5

Διοικητική Πράξη — Τεκμήριο κανονικότητας — Η πλάνη και η έλλειψη δέουσας έρευνας οφείλουν να αποδεικνύονται από όποιον τις επικαλείται.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Διακριτική εξουσία της διοίκησης ως προς την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για διορισμό — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει παρά μόνο αν υπάρχει υπέρβαση άκρων ορίων εξουσίας ή αν η απόφαση δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή.

15

Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζήτησε την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί αυτού, στη μόνιμη θέση Λέκτορα (Επιστήμης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών), (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης), Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο.

20

Η επίδικη θέση ήταν θέση πρώτου διορισμού και για την πλήρωσή της ακολουθήθηκε η καθιερωμένη διαδικασία στην οποία έλαβε μέρος και ο Διευθυντής του Α.Τ.Ι. Ο πρώτος ισχυρισμός του αιτητή ήταν ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έδωσε οποιαδήποτε αιτιολογία

25

για την απόφασή της να αποκλίνει από τη βαθμολογία που ο Διευθυντής του Α.Τ.Ι. απέδωσε στους υποψηφίους κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Ούτε και έδωσε οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί αγνόησε την αξιολόγηση από το διευθυντή της έκτακτης υπηρεσίας του αιτητή και της υπηρεσίας του ενδιαφερόμενου μέρους στο Α.Τ.Ι. ως εξαιρετή και πολύ καλή αντίστοιχα. Μέσα στο ίδιο πλαίσιο, ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έπαιχε γιατί μέρος της δοθείσας αιτιολογίας μαρτυρούσε πλάνη της Ε.Δ.Υ. για το ισχύον δίκαιο, αναφορικά με τα κριτήρια επιλογής, αφού στο πρακτικό της συνεδρίας κατά την οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση, αναφέρθηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν δημόσιος υπάλληλος. Άλλος ισχυρισμός του αιτητή ήταν ότι η Ε.Δ.Υ. βρισκόταν σε πλάνη αναφορικά με ουσιώδη γεγονότα επειδή ενήργησε με τη λανθασμένη εντύπωση ότι μόνο το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το πλεονέκτημα που προνοείτο στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. Προβλήθηκε επίσης από τον αιτητή ο ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. λανθασμένα απέδωσε καθοριστική βαρύτητα στις εντυπώσεις που σχημάτισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις της με τους υποψηφίους. Ο τελευταίος ισχυρισμός του αιτητή ήταν ότι ο ίδιος υπερερούσε του ενδιαφερόμενου μέρους αναφορικά με την πείρα και ποιότητα της υπηρεσίας του στο Α.Τ.Ι. ως έκτακτου, η οποία αξιολογήθηκε από το Διευθυντή του Α.Τ.Ι. ως εξαιρετή σε αντίθεση με την υπηρεσία του αιτητή που αξιολογήθηκε ως πολύ καλή.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Όπως δεν υπάρχει υποχρέωση της Ε.Δ.Υ. να καταγράφει το περιεχόμενο των ερωτήσεων και απαντήσεων στα πλαίσια των συνεντεύξεων, κατά τον ίδιο τρόπο η Ε.Δ.Υ. δεν έχει νομική υποχρέωση να αιτιολογήσει ειδικά την απόκλιση της από τις εκτιμήσεις του Διευθυντή του Α.Τ.Ι. Όσο για την αγνόηση της αξιολόγησης από το Διευθυντή της υπηρεσίας του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους στο Α.Τ.Ι., αυτή δεν προκύπτει από το σχετικό πρακτικό ούτε ανατράπηκε το τεκμήριο ότι συνεκτιμήθηκε. Άλλωστε η αξιολόγηση αυτή του Διευθυντή δεν είναι σύσταση του Διευθυντή Τμήματος αφού πρόκειται για θέση πρώτου διορισμού και επομένως δεν έχει εφαρμογή ούτε το άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1988 ούτε η σχετική νομολογία.

2. Σχετικά με την αναφορά της Ε.Δ.Υ. στην ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους ως δημοσίου υπαλλήλου ήταν μεν ατυχής και περιττή αλλά με ορθή ερμηνεία του σχετικού πρακτικού δεν φαίνεται να αποτέλεσε κριτήριο επιλογής εις βάρος του αιτητή ούτε ότι αποτελεί μέρος της δοθείσας αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης. Η αιτιολογία της επίδικης απόφασης δεν πάσχει.

3. Καμιά ένδειξη δεν υπάρχει που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με πλάνη γύρω από το πλεονέκτημα. Το τεκμήριο της κανονικότητας δεν έχει ανατραπεί. Από τα ενώπιον

του Δικαστηρίου στοιχεία προκύπτει ότι η Ε.Δ.Υ. διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα χωρίς οποιαδήποτε πλάνη.

4. Δεν έχει αποδειχθεί ότι δόθηκε στις εντυπώσεις από τις συνευτεύξεις οποιαδήποτε βαρύτητα πέραν της δέουσας ούτε προκύπτει κάτι τέτοιο από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία.

5

5. Εύλογα μπορεί να λεχθεί, με βάση τα στοιχεία, ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος έχουν την ίδια περίπου πείρα και τα ίδια προσόντα. Η αξιολόγηση της υπηρεσίας τους δεν αποτελεί αυτοτελές κριτήριο και ορθά η Ε.Δ.Υ. δεν της απέδωσε καθοριστική σημασία αλλά την συνεκτίμησε. Από το σύνολο των στοιχείων της υπόθεσης φαίνεται ότι και οι δύο υποψήφιοι ήταν περίπου εξίσου κατάλληλοι για διορισμό στην επίδικη θέση. Επέμβαση όμως του Δικαστηρίου στην επιλογή είναι ανεπίτρεπτη και θα ήταν εφικτή μόνο στην περίπτωση έκδηλης υπεροχής του αιτητή που ούτε αποδείχθηκε ούτε φαίνεται να υπάρχει. Η Ε.Δ.Υ. άσκησε νόμιμα τη διακριτική της εξουσία χωρίς να υπερβεί τα άκρα όριά της. Η επιλογή της ήταν λογικά επιτρεπτή.

10

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Εκταριδής ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 689 ημερ. 15.3.90)

20

Μιλτιάδους και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789, 791 και 796 ημερ. 30.5.89)

Στεφάνου ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 431

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Ποτούδη και άλλων (1987) 3 C.L.R. 1591.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε στη θέση Λέκτορα (Επιστήμης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών) στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο αντί του αιτητή.

30

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Στ. Ερωτοκρίτου (Κα.), για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε της ακόλουθη απόφαση.

- 5 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Στις 8 Δεκεμβρίου 1989 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με την οποία διόρισε τον Πανίκο Μασούρα (Ενδιαφερόμενο Μέρος) στη
- 10 μόνιμη θέση Λέκτορα (Επιστήμης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών), (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης), Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, από 15.9.1989 αντί του αιτητή.

- 15 Με την παρούσα προσφυγή του ο αιτητής προσβάλλει την πιο πάνω απόφαση, ισχυριζόμενος ότι είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος, για τους εξής λόγους:

"1. Η απόφαση πάσχει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της επιλογής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους.

2. Η απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα.

- 20 3. Η απόφαση λήφθηκε κατά διαδικασία που προηγήθηκε που πάσχει νομικά γιατί στηρίχτηκε σε γεγονότα που δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη και/ή σε ενέργειες έξω από την όλη αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ. και/ή είναι αποτέλεσμα τιμωρητικής ενέργειας κατά του αιτητή.

- 25 4. Η απόφαση είναι προϊόν αλλότριου σκοπού και παραβιάζει τα δικαιώματα του αιτητή, τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης και την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

- 30 5. Η απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και/ή το Νόμο.

6. Η απόφαση παραγνώρισε την πείρα και τις ειδικές γνώσεις του αιτητή.

7. Η απόφαση είναι ανατιολόγητη και/ή στερείται της δέουσας αιτιολογίας και/ή είναι καθ' υπέρβαση εξουσίας".

Το ενδιαφερόμενο μέρος εμφανίστηκε στη διαδικασία και έλαβε ενεργό μέρος σ' αυτή. Υιοθέτησε την ένσταση της ΕΔΥ και καταχώρησε μέσω της δικηγόρου του γραπτή αγόρευση με την οποία υπερασπίζεται, παράλληλα με την ΕΔΥ, τη νομιμότητα του διορισμού του.

Η επίδικη θέση είναι θέση πρώτου διορισμού. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της περιέχει την ακόλουθη πρόνοια αναφορικά με το πλεονέκτημα:

"4. Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος ή/και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε υπηρεσία σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία θα αποτελεί πλεονέκτημα".

Για την πλήρωση της επίδικης θέσης ακολουθήθηκε η καθιερωμένη διαδικασία. Προτάθηκε και ακολούθως δημοσιεύτηκε η πλήρωση τριών κενών θέσεων Λέκτορα στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, από τις οποίες η μία (η επίδικη) για την Ειδικότητα της Επιστήμης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και οι άλλες δύο για την Ειδικότητα Μηχανολογίας. Υποβλήθηκαν για τις τρεις προκηρυχθείσες θέσεις συνολικά 73 αιτήσεις. Συστάθηκε Τμηματική Επιτροπή υπό την Προεδρία του Διευθυντή του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου ο οποίος, με επιστολή του ημερομηνίας 24 Φεβρουαρίου 1989, υπέβαλε στην ΕΔΥ την Έκθεσή της με την οποία γίνονται χωριστές συστάσεις για την κάθε μια από τις δύο προκηρυχθείσες Ειδικότητες. Για την επίδικη θέση Λέκτορα (Ειδικότητα της Επιστήμης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών) η Τμηματική Επιτροπή σύστησε προς επιλογή για διορισμό τέσσερις υποψηφίους κατ' αλφαβητική σειρά, περιλαμβανομένων του αιτητή, του ενδιαφερόμενου μέρους, του υποψηφίου Ανδρέα Κυπριανού και τέταρτου υποψηφίου.

5 Στη συνεδρία της στις 11 Απριλίου 1989 η ΕΔΥ, αφού έλαβε υπόψη της τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τα ενώπιόν της στοιχεία, αποφάσισε αναφορικά με την επίδικη θέση να καλέσει σε συνεντεύξεις ενώπιόν της τους υποψηφίους που συστήθηκαν από την Τμηματική επιτροπή εκτός από τον τέταρτο υποψήφιο που αντικατέστησε με άλλο γιατί έκρινε ότι δεν ικανοποιούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας. Αποφασίστηκε επίσης οι συνεντεύξεις να γίνουν σε μεταγενέστερη ημερομηνία στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου.

15 Η ΕΔΥ δέχτηκε σε χωριστές συνεντεύξεις τους τέσσερις συστηθέντες υποψηφίους για την επίδικη θέση στις 14 Ιουλίου 1989. Σ' αυτούς υποβλήθηκαν, τόσο από το Διευθυντή του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου που ήταν παρών, όσο και από τον Πρόεδρο και Μέλη της ΕΔΥ, ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα που αφορούν τα καθήκοντα της θέσης. Στο πρακτικό της συνεδρίας αυτής αναφέρονται και τα εξής:

20 "Μετά το πέρας των συνεντεύξεων ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές και στη συνέχεια, αφού αυτός αποχώρησε από τη συνεδρίαση, η Επιτροπή αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή.

25 Οι κρίσεις του Διευθυντή και της Επιτροπής, όσον αφορά την απόδοση του κάθε υποψήφιου στη συνέντευξη, έχουν ως εξής:

30	Όνομα υποψήφιου	Κρίση Διευθυντή	Κρίση Επιτροπής
	1. Δημητρίου Άντρη	Πάρα πολύ καλή	Σχεδόν πολύ καλή
	2. Κυπριανού Ανδρέας	" " καλός	Πολύ καλός
	3. Μακαρούνας		
35	Χρίστος Σωκράτους	" " καλός	Σχεδόν πολύ καλός

4. Μασούρας Πανίκος Πάρα πολύ καλός Πολύ
καλός

Η Επιτροπή έκρινε ότι ανάμεσα στους δύο υποψήφιους που αξιολογήθηκαν από την ίδια ως πολύ καλοί καλύτερος ήταν ο Ανδρέας Κυπριανού.

5

Πριν από την αποχώρησή του από τη συνεδρίαση, ο Διευθυντής αναφέρθηκε και στην απόδοση στην εργασία των Χρίστου Μακαρούνα και Πανίκου Μασούρα, που υπηρετούν στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, ο πρώτος ως έκτακτος και ο δεύτερος ως Βοηθός Εργαστηρίου, 2ης Τάξης (Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές), και τη χαρακτήρισε ως εξαιρετη και παρά πολύ καλή, αντίστοιχα.

10

Ακολούθως, η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων για τις θέσεις στην ειδικότητα της Μηχανολογίας και για τη θέση στην ειδικότητα των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, χωριστά.

15

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψήφιων και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψήφιων στις συνετεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή του ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, καθώς και την απόδοση στην εργασία των υπηρετούντων στο Τμήμα".

20

25

Ακολούθως η ΕΔΥ, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον της ουσιαστικά στοιχεία, έκρινε ότι αναφορικά με την επίδικη θέση ο υποψήφιος Ανδρέας Κυπριανού υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων και επέλεξε αυτόν ως τον

30

πιο κατάλληλο για διορισμό στη θέση από 1.8.1989.

5 Επειδή ο υποψήφιος αυτός δεν αποδέχτηκε την προσφορά διορισμού του στην επίδικη θέση, η ΕΔΥ ακύρωσε την προσφορά της σ' αυτόν και στις 29 Αυγούστου 1989 προχώρησε στην επιλογή άλλου υποψηφίου, αφού σύγκρινε τους υπόλοιπους τρεις υποψήφιους για τη θέση. Στο σχετικό πρακτικό της συνεδρίας αυτής αναφέρονται και τα εξής:

10 "Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τον Προσωπικό Φάκελο και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του υποψηφίου Πανίκου Μασούρα, που είναι δημόσιος υπάλληλος, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της 15 Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου.

20 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενωπίον της ουσιαώδη στοιχεία, έκρινε ότι ο Πανίκος Μασούρας, ο οποίος στη συνέντευξη αξιολογήθηκε ως πολύ καλός και ο οποίος είναι δημόσιος υπάλληλος και διαθέτει το 25 πλεονέκτημα, υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον διορίσει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Λέκτορα (Επιστήμης Ηλεκτρονικών Υπολογιστών), Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, από 15.9.89".

30 Θα προχωρήσω τώρα στην εξέταση των νομικών ισχυρισμών που ο αιτητής παραθέτει στην αίτησή του όπως αυτοί έχουν διαμορφωθεί κατά το τέλος της ακροαματικής διαδικασίας υπό το φως της γραπτής αγόρευσης του ευπαιδευτου δικηγόρου του.

35 Ο πρώτος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι, κατά παράβαση της νομικής αρχής που καθιστά την αιτιολογία

των διοικητικών πράξεων, περιλαμβανομένων των προπαρασκευαστικών, αναγκαίο στοιχείο της νομιμότητάς τους, η ΕΔΥ δε δίδει οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόφασή της να αποκλίνει από τη βαθμολογία που ο Διευθυντής είχε αποδώσει στον καθένα από τους τέσσερις υποψηφίους που κλήθηκαν σε προσωπική συνέντευξη για την εντύπωση που προκάλεσαν κατά τη συνέντευξη. Ούτε και δίδει οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί αγνόησε την αξιολόγηση από το Διευθυντή της έκτακτης υπηρεσίας του αιτητή και της υπηρεσίας του ενδιαφερόμενου μέρους στο ΑΤΙ ως εξαιρετη και πολύ καλή αντίστοιχα.

Δε νομίζω ότι η ΕΔΥ έχει νομική υποχρέωση να αιτιολογήσει ειδικά την απόκλιση της από την εκτίμηση των αποτελεσμάτων των προσωπικών συνεντεύξεων των υποψηφίων, την οποία έκαμε ο Διευθυντής του ΑΤΙ. Αν είχε τέτοια υποχρέωση θα έπρεπε να καταγράψει τις ερωτήσεις που είχαν τεθεί στον κάθε υποψήφιο και τις απαντήσεις που ο υποψήφιος αυτός είχε δώσει. Χωρίς την καταγραφή αυτή δεν παρέχεται δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της ορθότητας της εκτίμησης ή βαθμολογίας των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων η οποία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την ορθότητα των απαντήσεων που δόθηκαν. Όμως, στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση Φειδίας Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* αποφασίστηκε ότι η ΕΔΥ δεν έχει υποχρέωση να καταγράψει τις ερωτήσεις και απαντήσεις κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων και ότι είναι αρκετό να καταγράψει στο σχετικό πρακτικό την κρίση της αναφορικά με τη γενική εντύπωση που ο κάθε υποψήφιος άφησε στη διάρκεια της προφορικής εξέτασης, πράγμα που έγινε στην παρούσα υπόθεση, όπως και οποιαδήποτε τυχόν διαφορά επί του προκειμένου μεταξύ των μελών της.

* Αναθεωρητική έφεση αρ. 689 στην οποία η απόφαση που δόθηκε στις 15 Μαρτίου 1990 δε δημοσιεύτηκε ακόμα.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η ΕΔΥ είχε υποχρέωση να αιτιολογήσει ειδικά την απόφασή της να αγνοήσει την αξιολόγηση από το Διευθυντή της υπηρεσίας του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους στο ΑΤΙ, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι το γεγονός ότι η ΕΔΥ τελικά επέλεξε για διορισμός το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή δεν σημαίνει ότι αγνόησε την αξιολόγηση του Διευθυντή. Και με βάση το σχετικό πρακτικό και με βάση το ισχύον τεκμήριο ότι η αξιολόγηση εκείνη συνεκτιμήθηκε από την ΕΔΥ μαζί με όλα τα άλλα ουσιώδη στοιχεία, το οποίο τεκμήριο δεν έχει ανατραπεί, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι λήφθηκε υπόψη και συνεκτιμήθηκε από την ΕΔΥ. Θα πρέπει επίσης να παρατηρήσω ότι η αξιολόγηση αυτή του Διευθυντή είναι κάτι πολύ διαφορετικό από τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος την οποία η ΕΔΥ έχει υποχρέωση, κάτω από το άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1988, να λαμβάνει δεόντως υπόψη κατά την πλήρωση θέσεων προαγωγής. Το άρθρο αυτό δεν ισχύει στην παρούσα υπόθεση που αφορά πλήρωση θέσης πρώτου διορισμού, ούτε έχει εφαρμογή η νομολογία σύμφωνα με την οποία η ΕΔΥ οφείλει να δίδει ειδική αιτιολογία σε κάθε περίπτωση απόκλισής της από τη σύσταση στην οποία προβαίνει ο Διευθυντής κάτω από την πιο πάνω νομοθετική διάταξη.

Μέσα στο πλαίσιο του γενικότερου ισχυρισμού του αιτητή που αναφέρεται στην αιτιολογία της επίδικης απόφασης εμπίπτει και το επιχείρημά του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει γιατί μέρος της δοθείσας αιτιολογίας μαρτυροί πλάνη της ΕΔΥ για το ισχύον δίκαιο αναφορικά με τα κριτήρια που είχε υποχρέωση να εφαρμόσει στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για διορισμό στην επίδικη κενή θέση. Αφορμή για την προβολή του επιχειρήματος αυτού έδωσε το γεγονός ότι στο πρακτικό της συνεδρίας της ΕΔΥ ημερομηνίας 29.8.1989, κατά την οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση, αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είναι δημόσιος υπάλληλος. Εν πρώτοις θα ήθελα να παρατηρήσω ότι, λαμβανομένου υπόψη ολόκληρου του κειμένου του πρακτικού εκείνου το οποίο έχω ήδη παραθέσει αυτούσιο, δε νομίζω ότι συνάγεται εύ-

λογα από το κείμενο αυτό το συμπέρασμα ότι η ΕΔΥ επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος γιατί είναι δημόσιος υπάλληλος. Η αναφορά μέσα στο κείμενο αυτό στην ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν μεν ατυχής και περιττή αλλά δε φαίνεται να αποτέλεσε ένα από τα κριτήρια που η ΕΔΥ έλαβε υπόψη της για την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους αντί του αιτητή ο οποίος ήταν επίσης, κατά τον ουσιαστικό χρόνο και εν γνώσει της ΕΔΥ, στην υπηρεσία του ΑΤΙ ως έκτακτος. Η ορθή ερμηνεία του κειμένου του πρακτικού αυτού δε δικαιολογεί την άποψη ότι η πιο πάνω ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους αποτελεί μέρος της δοθείσας αιτιολογίας για την προσβαλλόμενη πράξη. Σε ενάντια περίπτωση θα συμφωνούσα με την εισήγηση του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή ότι η υιοθέτηση από την ΕΔΥ τέτοιου κριτηρίου για την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους θα συνιστούσε και θα μαρτυρούσε πλάνη της ΕΔΥ περί το νόμο και λανθασμένη αιτιολογία και θα οδηγούσε στην ακύρωση της επίδικης απόφασης. Η νομολογία επί του προκειμένου είναι σαφής και δεν αναγνωρίζει οποιαδήποτε προτεραιότητα σε δημόσιους υπαλλήλους στην πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού στη δημόσια υπηρεσία. Αναφέρω ενδεικτικά την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Κλέαρχος Μιλτιάδους και άλλοι ν. Δημοκρατίας**.

Αναφορικά με την αιτιολογία της επίδικης απόφασης θα ήθελα να προσθέσω ότι υπάρχει η απαιτούμενη επαρκής αιτιολογία μέσα στην ίδια την απόφαση και συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του φακέλου πλήρωσης της θέσης. Το επιχείρημα του αιτητή ότι η αιτιολογία της επίδικης απόφασης είναι ανεπαρκής ή λανθασμένη για οποιοδήποτε λόγο απορρίπτεται ως ανεδαφικό.

Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή αναφέρεται στη διεξαχθείσα από την ΕΔΥ έρευνα και το επιχείρημά του επί του προκειμένου είναι ότι η έρευνα αυτή ήταν ελλειπής

* Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 789, 791 και 796 στις οποίες η απόφαση που δόθηκε στις 30 Μαΐου 1989 δε δημοσιεύτηκε ακόμα.

με αποτέλεσμα να οδηγηθεί η ΕΔΥ σε πλάνη αναφορικά με ουσιώδη γεγονότα. Η αποδιδόμενη στην ΕΔΥ πλάνη εντοπίζεται από τον αιτητή στο ότι η ΕΔΥ ενήργησε, κατά τη δική του εισήγηση, κάτω από τη λανθασμένη εντύπωση ότι μόνο το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το πλεονέκτημα που προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. Είναι γεγονός αποδεκτό ότι τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχουν το πλεονέκτημα που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. Το γεγονός αυτό διαπιστώθηκε από την Τμηματική Επιτροπή και αναφέρθηκε στην Έκθεσή της προς την ΕΔΥ η οποία, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, έλαβε υπόψη μεταξύ άλλων και τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής. Το γεγονός αυτό αναφέρεται ρητά στο πρακτικό ημερομηνίας 29 Αυγούστου 1989. Καμιά ένδειξη δεν υπάρχει που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ΕΔΥ ενήργησε κάτω από την πλάνη που της αποδίδει ο αιτητής. Η αναφορά στο πρακτικό της 29ης Αυγούστου 1989 ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε το πλεονέκτημα που προβλέπει το σχέδιο Υπηρεσίας δε σημαίνει ότι η ΕΔΥ ήταν με την εντύπωση ότι ο αιτητής δεν το κατέχει. Το τεκμήριο της κανονικότητας σύμφωνα με το οποίο τεκμαίρεται ότι η ΕΔΥ έλαβε υπόψη της όλα τα ουσιώδη στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιόν της δεν έχει ανατραπεί. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Κλέαρχος Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω).

Από τα ενώπιόν μου στοιχεία προκύπτει ότι η ΕΔΥ διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα και δεν ενήργησε κάτω από το βάρος οποιασδήποτε πλάνης αναφορικά με τα γεγονότα της υπόθεσης.

Προβλήθηκε ακόμα ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ λανθασμένα απέδωσε καθοριστική βαρύτητα στις εντυπώσεις που σχημάτισε κατά της προσωπικές συνεντεύξεις της με τους υποψηφίους.

Η αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση τις εντυπώσεις που σχηματίζουν τα μέλη του διορίζοντος οργάνου κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις δεν αποτελεί αυτοτελές κριτήριο επιλογής, χωριστό ή ανεξάρτητο από την αξία ή τα

προσόντα των υποψηφίων. Συνιστά μάλλον μια από τις μεθόδους εκτίμησης της αξίας και των ικανοτήτων των υποψηφίων να διεκπεραιώσουν με επιτυχία τα καθήκοντα και τις ευθύνες της υπό πλήρωση θέσης: *Στεφάνου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 431. Η διεξαγωγή τέτοιων συνεντεύξεων αποτελεί, ως εκ τούτου, μέρος της ενδεδειγμένης έρευνας που το διορίζον όργανο διεξάγει προς εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών αναφορικά με τον καθένα από τους υποψηφίους, εφόσον οι συνεντεύξεις αυτές παρέχουν τη δυνατότητα εκτίμησης των γνώσεων και ιδιαίτερα της προσωπικότητας των υποψηφίων. Αποκτούν δε μεγαλύτερη σημασία στις περιπτώσεις πλήρωσης κενών θέσεων πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής, στις οποίες όλα τα αναγκαία στοιχεία δε βρίσκονται σε φακέλους ενώπιον του διορίζοντος οργάνου, ή στις περιπτώσεις στις οποίες τα ενώπιον του οργάνου στοιχεία για κάθε υποψήφιο είναι περίπου τα ίδια, ή ακόμα στις περιπτώσεις που η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι ουσιώδους σημασίας για την επιτυχή εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης. Όμως, τα αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων δεν αποτελούν από μόνα τους καθοριστικό παράγοντα στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου: *Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Μαρίνας Ποτούδη και άλλων* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591 (απόφαση Ολομέλειας).

Δε νομίζω ότι τα ενώπιον της ΕΔΥ και του Δικαστηρίου στοιχεία επαληθεύουν τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η ΕΔΥ απέδωσε υπέρμετρη ή καθοριστική βαρύτητα στις εντυπώσεις που σχημάτισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις της με τους υποψηφίους και ο ισχυρισμός του επί του προκειμένου απορρίπτεται ως αβάσιμος. Δεν έχει αποδειχθεί ότι δόθηκε στις εντυπώσεις αυτές οποιαδήποτε βαρύτητα πέραν της δέουσας.

Ο τελευταίος ισχυρισμός του κ. Αγγελίδη είναι ότι η ΕΔΥ απέτυχε να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό στην επίδικη κενή θέση που, κατά την εισήγησή του, δεν ήταν άλλος από τον αιτητή. Είναι η εισήγηση του κ. Αγγελίδη επί του προκειμένου ότι ο αιτητής υπερεπεί του ενδιαφερόμενου μέρους αναφορικά με την πείρα

και ποιότητα της υπηρεσίας του στο ΑΤΙ ως έκτακτος, η οποία αξιολογήθηκε από το Διευθυντή ως εξαιρετη σε αντίθεση με την υπηρεσία του αιτητή που αξιολογήθηκε ως πολύ καλή.

- 5 Αναφορικά με την πείρα των δύο υποψηφίων, λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων ενώπιον της ΕΔΥ, πιστεύω ότι εύλογα μπορεί να λεχθεί ότι έχουν και οι δύο την ίδια περίπου πείρα. Έχουν επίσης τα ίδια προσόντα. Η αξιολόγηση της έκτακτης υπηρεσίας του αιτητή από το
- 10 Διευθυντή του ΑΤΙ ως εξαιρετης δεν αποτελεί αυτοτελές κριτήριο. Προσφέρεται μόνο σαν παράγοντας σχετικός με την εκτίμηση της αξίας του αιτητή: ΕΔΥ ν. Ποτούδη (ανωτέρω). Ορθά επομένως η ΕΔΥ δεν έχει αποδώσει στο γεγονός αυτό καθοριστική σημασία και περιορίστηκε να το
- 15 συνεκτιμήσει μαζί με άλλους παράγοντες σχετικούς με την αξία και καταλληλότητα του αιτητή να εκτελέσει τα καθήκοντα της θέσης με την αναγκαία επάρκεια.

- Λαμβανομένων υπόψη όλων των ουσιαδών περιστατικών της παρούσας υπόθεσης η γνώμη μου είναι ότι αυτή
- 20 αποτελεί κλασσικό παράδειγμα περίπτωσης που η ΕΔΥ μπορούσε νόμιμα να είχε επιλέξει για διορισμό στην επίδικη θέση είτε στον αιτητή είτε το ενδιαφερόμενο μέρος. Φαίνεται ότι και οι δύο αυτοί υποψήφιοι είναι περίπου εξίσου κατάλληλοι για διορισμό σ' αυτή. Και στην περίπτωση
- 25 ακόμα που προσωπικά θα επέλεγα τον αιτητή, δεν μπορώ, ως διοικητικός Δικαστής, να αντικαταστήσω την επιλογή της ΕΔΥ με τη δική μου. Αυτό θα ήταν εφικτό μόνο στην περίπτωση που ο αιτητής με ικανοποιούσε ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.
- 30 Κάτι τέτοιο ούτε αποδείχτηκε ούτε φαίνεται να υπάρχει στην παρούσα περίπτωση. Η ΕΔΥ άσκησε νόμιμα τη διακριτική της εξουσία χωρίς να υπερβεί τα άκρα όριά της. Η επιλογή που έκαμε ήταν λογικά επιτρεπτή.

- 35 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς, όμως, οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.